

[Qvist Jørgensen]

Jeg kan ikke undlade at nævne, at man må notere sig, at de to lægerepræsentanter, vi har i Folketinget, har markeret sig så tydeligt. Specielt har hr. Jørgen Winther jo markeret sig på en måde, som jeg kunne forestille mig kunne give ham nogle vanskeligheder i forholdet til hans faglige bagland.

Imidlertid vil jeg ikke bore mere i det, men meddele, at jeg ikke finder, der er anledning til at kaste sig ind den store finanslovdebat på det grundlag, der er lagt op til fra bl.a. fru Lis Noer Holmbergs side.

Til sundhedsministerens første indlæg om dette forslag vil jeg godt sige, at vi med en vis tilfredshed har noteret os, at man ved de beregninger, der er foretaget i Sundhedsstyrelsen og i Sundhedsministeriet, og som fremgår af det bilag, som vi fik i går aftes, tror jeg, har anvendt nogle andre regnemetoder end dem, vi har anvendt, på nogle punkter i hvert fald, men er nået frem til det samme udgiftsniveau med en del forbehold. Vi har også en del forbehold i vores, men der er jo blevet redegjort for de forskellige andre muligheder, der er for hjælp på området. Det skulle altså alt i alt medføre, at vi er enige med hinanden om, at udgiftsniveauet ved en gennemførelse af dette forslag vil ligge på ca. 20 mio. kr.

Jeg synes, det er lidt beklageligt, at såvel ministeren som enkelte ordførere – og det var vistnok især fru Karen Højte Jensen – hænger sig så meget i spørgsmålet om afhængighedsmuligheden og misbrugsmuligheden ved epilepsimedisin. Efter de forviklinger, der har været, og efter en del spørgsmål og svar frem og tilbage synes jeg egentlig, at vi har fået dokumentation for, at moderne epilepsimedisin – og der er grund til at understrege ordet moderne – ny epilepsimedisin ikke er afhængighedsskabende og specielt ikke er misbrugsinteressant eller misbrugsmulig. Det er jo lidt af en uforkammethed, at man fra sagkyndig side antydede et vældigt brug af et konkret stof, nemlig fenemal, i forbindelse med behandlingen af epilepsi, når vi forholdvis hurtigt fra andre og måske endnu mere eksperter kunne få at vide, at det stof ikke bruges mere. Så vi burde altså være ude over den diskussion.

Med hensyn til spørgsmålet om, at medicinen måske ikke skal bruges i en kronisk tilstand, altså bruges i al fremtid, er vi enige i, at der er en række sygdomsbilleder inden for det-

te område, hvor man, jeg tror, at en af ordførerne brugte udtrykket »kan vokse sig fra det«, men sandelig med brug af en nyere medicintype, sådan som jeg er blevet orienteret – jeg er jo ikke læge – som er dyr, men altså effektiv.

For en del unge betyder det, at når de er kommet reelt og ordentligt ud af puberteten, er det ikke nødvendigt at bruge stoffet i så stort et omfang. Men de mennesker – og specielt hvis det er unge studerende – bliver jo ramt enormt hårdt i øjeblikket. SU'ens, Statens Uddannelsesstøttes, købekraft er jo i hvert fald ikke vokset med, hvis man overhovedet som ung har fået den udbetalt, kan man sige. Det er der jo også eksempler på, og disse mennesker skal bruge en meget stor del af deres SU, deres penge i det hele taget, til at få den vigtige medicin.

Så vil der sikkert være nogle, der siger, at så kan man da bare henvende sig på socialkontoret, så kan man da bare sørge for at blive et socialt tilfælde og blive registreret som det. Det tror jeg ikke der er ret mange unge der synes er nogen særlig smart idé at gøre. Det kan godt få nogle konsekvenser den dag, de skal til at søge sig et job inden for det offentlige, hvis det så bliver kendt, at de har en sygdom.

Alt i alt er jeg lidt nedslået over, at man ikke kunne bakke mere op om vores forslag. Jeg har stadig væk det håb, at vi gennem udvalgsarbejdet kan nå frem til at få afklaret nogle af de spørgsmål af kritisk karakter, der er blevet rejst her, således at vi kan ende med at få forslaget vedtaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 75: